

7. Hoe kan ik zeker zijn van mijn geloof ?

Uit de serie: *het Christelijke geloof is nieuw voor me*

Gedurende mijn tienerjaren tot begin twintig was ik om verschillende redenen afgeknapt op het christendom. Toen ik 23 werd, ontdekte ik echter een boek dat me aan het denken zette. Het richtte zich op de wederkomst van Christus en beweerde dat Jezus de Messias was en dat Hij op een dag zou terugkeren om dit tijdperk af te sluiten. De auteur benadrukte dat velen zich op de dag van Zijn komst tegen Hem zouden verzetten en dat het dan te laat zou zijn om van gedachten te veranderen. Hier is het stuk uit de Schrift dat God gebruikte om mij uit mijn slaap te wekken:

Toen verborgen de koningen van de aarde, de vorsten, de generaals, de rijken, de machtigen en elke slaaf en elke vrije man zich in grotten en tussen de rotsen van de bergen. Ze riepen naar de bergen en de rotsen: "Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem die op de troon zit en voor de toorn van het Lam! Want de grote dag van hun toorn is gekomen en wie kan bestaan?" (Openbaring 6:15-17).

Die passage maakte me bang. Ik las die Schrifttekst in de periode dat ik me schuldig begon te voelen over mijn zonde. Ik concludeerde dat ik niet aan Gods kant stond omdat ik van zonde hield en niet wilde stoppen met het roken van marihuana. Ik wist dat als ik Christus zou volgen, ik mijn drugsleven achter me moest laten. God eiste dat ik Hem alles gaf. Met die passage uit de Schrift nog in mijn gedachten, ging ik terug naar mijn drugs. Die nacht had ik een droom of een visioen waarin ik Christus met Zijn engelen in de lucht zag komen, en ik zag mezelf proberen een grot te vinden om me voor Hem te verstoppen. Ik had geen zekerheid dat het goed zat tussen mij en God en ik was daardoor erg bang voor Zijn komst. De vrees voor God kwam over mijn ziel, iets dat de Schrift het begin van wijsheid noemt (Spreuken 9:10).

Nadat ik mijn leven aan Christus had gegeven, wist ik diep van binnen dat ik geaccepteerd en geliefd was - niet vanwege enige goedheid van mezelf, maar omdat ik voelde dat de Heer iets aan mijn ziel had gegeven. Ik ben deze innerlijke zekerheid niet meer kwijtgeraakt; ik weet waar ik heen ga als ik sterf of aan wiens kant ik zal staan bij de wederkomst van Christus. U denkt misschien dat dat nogal arrogant klinkt, maar deze relatie en de genade die mij ten deel viel, zijn niet door mij verzonnen of geconstrueerd; het is Gods werk en het enige wat ik hoeft te doen is rusten in Zijn genade. Het is door Gods genade dat ik gered word en naar de hemel ga, niet door mijn eigen inspanningen (Efeziërs 2:8-9). Dit leven is niet het einde; er is leven na het graf. De geschiedenis is niet betekenisloos of cyclisch; het beweegt naar een glorieus hoogtepunt en ieder van ons zou moeten weten waar we naartoe gaan als we dit leven verlaten.

Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet. Ik schrijf dit aan u die gelooft in de naam van de Zoon van God, zodat u weet dat u eeuwig leven hebt (1 Johannes 5:12-13)

Dit is mijn wens voor allen die deze woorden lezen: namelijk de zekerheid dat je van Hem bent en Hij van jou is en dat je een gezonde, liefdevolle, respectvolle vrees voor God kunt hebben. Dit is geen angst voor afwijzing op die dag, maar eerder een gezond respect voor de God die jou tot Zich heeft geroepen. Je kunt intuïtief weten aan wiens kant je staat en waar je

heen gaat als je sterft. God wil dat je verzekerd bent van Zijn redding; daarom is het onderwerp voor vandaag: Hoe kan ik zeker zijn van mijn geloof?

Een nieuw leven

Wanneer iemand christen wordt, wordt hij van binnen een compleet nieuw persoon. Hij is niet meer dezelfde. Een nieuw leven is begonnen! (2 Korintiërs 5:17—The Living Bible).

Mensen hebben unieke ervaringen met God wanneer ze hun leven aan Christus wijden. Hier zijn enkele inzichten die mensen hebben gedeeld over hun ontmoeting met de Levende God:

"Ik heb nu hoop waar voorheen alleen wanhoop was. Ik kan nu vergeven, waar voorheen alleen kilheid was... God is zo levend in mij. Ik kan voelen dat Hij mij leidt, en de complete en totale eenzaamheid die ik voelde is verdwenen. God vult een diepe, diepe leegte."

"Ik had zin om iedereen op straat te knuffelen... Ik kan niet stoppen met bidden; ik heb vandaag zelfs mijn bus gemist omdat ik zo druk was met bidden op het bovendeck."

Reddingservaringen variëren enorm. Nadat ik mijn leven aan Christus had gegeven, voelde ik dat er diep in mij iets belangrijks was gebeurd. Ik onderging een krachtige ervaring van Gods liefde, die me diepgaand deed beseffen dat er een aanzienlijk gewicht van mij afgevallen was. Ik had niet beseft dat ik dit gewicht met me meedroeg totdat het weg was. Ik voelde me licht, vrij en in vrede met mezelf.

Sommige mensen groeien op als christenen en hebben zich nooit gescheiden van God gevoeld. Voor anderen kwam het besef geleidelijk aan en ontvouwde het zich in de loop van de tijd. Ik heb een vriend in Engeland, Tony, die een alcoholist was voordat hij Christus ontmoette. Op een keer raakte hij dronken in Parijs en stapte hij in een trein waarvan hij dacht dat die hem twee of drie mijl verderop de buitenwijken in zou brengen. Het probleem was dat hij in slaap viel en een paar uur later wakker werd in Amsterdam, Nederland. Hij was onbewust door België en Nederland gereisd en de grens over gegaan zonder het te beseffen. Op dezelfde manier gaan sommigen van ons over van het koninkrijk der duisternis naar het koninkrijk van Christus zonder zich het exacte moment te herinneren waarop we passeerden; het enige dat we weten is dat we nu in het koninkrijk van Christus zijn.

Wat ertoe doet, is niet zozeer de ervaring en de manier waarop, maar veeleer het feit dat we kinderen van God worden wanneer we Christus ontvangen. Vertrouwen op Christus voor je eeuwige welzijn is het begin van een nieuwe relatie. Goede ouders willen dat hun kinderen veilig opgroeien in de liefde van hun ouders, maar sommige mensen zijn onzeker of ze door God worden geaccepteerd en echte christenen zijn. De apostel Johannes stelt ons gerust met zijn woorden:

“Maar allen die Hem ontvingen en in Hem geloofden, hun gaf Hij het recht om kinderen van God te worden” (Johannes 1:12).

Aan het einde van een beginnerscursus christendom die ik gaf, de Alpha-cursus, vraag ik deelnemers om een vragenlijst in te vullen. Eén van de vragen die ik stel is: "Zou je jezelf aan het begin van de cursus als christen hebben beschreven?" Hier is een lijst met enkele antwoorden:

- "Ja, maar zonder enige echte ervaring van een relatie met God."
- "Soort van."
- "Mogelijk wel/denk van wel."
- "Weet ik niet."
- "Waarschijnlijk wel."
- "Ish."
- "Ja, maar als ik terugkijk, misschien niet."
- "Nee, een semi-christen."

Laten we even in die vijver vissen: toen ik in 1980 met mijn vrouw Sandy trouwde, had ik ongeveer 300 Amerikaanse dollars op mijn naam staan, wat net genoeg was voor een gouden ring om onze vingers. We hadden een rampzalige huwelijksreis: alles werd uit onze auto gestolen toen we een museum bezochten in Chicago. Ik kon pas werken na ons huwelijk toen ik mijn Residency Green Card-formulieren indiende bij de Amerikaanse immigratiedienst. De eerste paar weken van ons huwelijk waren zwaar, maar we hadden elkaar en een droom om God te dienen. Wat als een vriendin Sandy vlak na onze huwelijksreis had gevraagd: "Zou je jezelf omschrijven als getrouwd?" Wat als ze had geantwoord: "Ja, maar zonder enige echte ervaring met een relatie met Keith?" Of misschien had ze gezegd: "Soort van", "Misschien wel, ik denk het wel", "Weet ik niet zeker", "Waarschijnlijk", "Ja, maar als ik terugkijk, misschien niet", of zelfs: "Nee, we waren halfgetrouwd." Dat lijkt niet echt een relatie, toch? De Levende God wil een verbondsrelatie met je aangegaan - en christelijke huwelijken zijn idealiter slechts een weerspiegeling van de hechte relatie die God met ons heeft (Efeziërs 5:31-32).

God wil dat wij zeker zijn: **"Ik schrijf dit aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u eeuwig leven hebt"** (1 Johannes 5:13).

Welk bewijs bestaat er om echt geloof te ondersteunen?

Net zoals een camerastatief steunt op drie poten, zo kan onze zekerheid over onze relatie met God stevig rusten op de activiteit van alle drie leden van de Drie-enige God:

- 1) De beloften die de Vader ons geeft in Zijn Woord.
- 2) Het offer van de Zoon voor ons aan het kruis.
- 3) De zekerheid van de Heilige Geest in ons hart.

Deze kunnen worden samengevat onder drie kopjes: het Woord van God, het Werk van Jezus en het Getuigenis van de Heilige Geest. Laten we deze één voor één bestuderen.

Het Woord van God

Als we onze emoties als uitgangspunt zouden nemen, zouden we nooit zeker kunnen zijn over iets. Gevoelens kunnen fluctueren op basis van het weer of naar aanleiding van wat we hebben gegeten. Ze zijn onvoorspelbaar en misleidend. Echter, de beloften in de Bijbel, het

Woord van God, blijven constant en betrouwbaar. Laten we drie beloften in het Woord van God onderzoeken:

“Hier ben ik! Ik sta aan de deur en klopt. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal ik binnenkomen en met hem eten, en hij met mij” (Openbaring 3:20).

In de passage hierboven klopt Jezus op de buitenkant van een deur en vraagt om binnen te komen. De belofte stelt dat als iemand zijn stem hoort en de deur opent, hij binnen zal komen en de meest intieme relatie zal hebben, vergelijkbaar met het delen van een maaltijd aan dezelfde tafel, wat een vertrouwelijk band symboliseert.

De prerafaëlitische kunstenaar Holman Hunt (1827-1910), geïnspireerd door het vers hierboven, schilderde "The Light of the World", en maakte in totaal drie versies. Eén hangt in Keble College, Oxford; een andere is gehuisvest in de Manchester City Art Gallery; de derde, de beroemdste, werd in 1908 gepresenteerd aan de St. Paul's Cathedral, waar het nog steeds staat. Toen de eerste versie werd tentoongesteld, kreeg het over het algemeen slechte recensies. Op 5 mei 1854 schreef John Ruskin, de kunstenaar en criticus, echter een stuk dat hij stuurde aan The Times, waarin hij de symboliek uitwerkte en het werk briljant verdedigde als "een van de meest nobele werken van heilige kunst die ooit in dit of enig ander tijdperk zijn geproduceerd." Jezus, het Licht van de Wereld, staat bij een deur die overwoekerd is met klimop en onkruid. Deze deur symboliseert de ingang van iemands leven. Het schilderij drukt uit dat het om iemand gaat die Jezus nooit heeft uitgenodigd om binnen te komen. De Heer staat buiten, klopt aan en wacht op een antwoord. Hij wil binnenkomen en deel uitmaken van het leven van die persoon. Iemand vertelde Holman Hunt ooit dat hij een fout had gemaakt, door te zeggen: "Je bent vergeten een klink op de deur te schilderen." "Oh nee," antwoordde Hunt, "dat is opzettelijk. Er is maar één klink, en die zit aan de binnenkant."

Met andere woorden, het is aan ons om de deur openen zodat de Heer in ons leven kan komen om zijn gang in en met ons te gaan. Jezus zal ons nooit Zijn weg opdringen; wij hebben immers het geschenk van de vrije wil gekregen. Hij geeft ons de vrijheid om te kiezen. Het zou ook niet werken, net zo min als het niet zo werken als iemand je dwingt tot een liefdesrelatie. Het is aan ons of we de deur voor Hem openen. Als we dat doen, belooft Hij: "Ik zal bij hem komen en met hem eten en hij met mij." Jezus noemt zich ook het Brood des Levens; het voedsel dat we eten wordt één met ons lichaam, het wordt een onderdeel van ons systeem. Op dezelfde wijze zal Jezus, als Hij binnen komt, als brood zijn en één worden met ons systeem. Samen eten symboliseert de vriendschap die Jezus biedt aan iedereen die de deur van hun leven voor Hem opent. Zodra we Christus in ons leven uitnodigen, belooft Hij ons nooit te verlaten vanwege de blijvende verandering die zijn opname in ons systeem teweeg zal brengen. Net zoals we ons voordeel kunnen doen met de energie die voedsel ons geeft, zullen we in staat zijn om grote dingen te doen als we ons laten voeden door het Brood des Levens:

"Ik ben altijd bij u, tot aan de voleinding van de wereld" (Matteüs 28:20).

Velen van ons zijn zich niet altijd bewust van Gods aanwezigheid en vaak is er het gevoel of besef dat we Hem op de één of andere manier verdriet hebben gedaan. We voldoen niet aan de voorwaarden om een totaal goed persoon genoemd te kunnen worden, er is altijd wel iets om niet tevreden mee te zijn. Het is alsof je in een bibliotheek zit vol met andere mensen; je weet dat ze er zijn, maar je praat niet altijd met ze. Jezus zei: "Nooit zal Ik u verlaten; nooit zal Ik u verlaten" (Hebreeën 13:5). Eenmaal binnen, gaat Hij niet meer weg.

De derde belofte in het Woord van God staat in Johannes 10:

Ik geef hun eeuwig leven en zij zullen beslist niet verloren gaan; niemand kan ze uit mijn hand rukken. Mijn Vader, die ze mij gegeven heeft, is groter dan allen; niemand kan ze uit de hand van mijn Vader rukken. Ik en de Vader zijn één” (Johannes 10:28-30).

Deze belofte vertelt ons duidelijk dat je niet kunt verliezen wat God je gegeven heeft: eeuwig leven. Je kunt van Hem weglopen, maar als je je leven aan Hem hebt overgegeven, ben je Zijn kind. Als je opzettelijk terugkeert naar de zonde, is Hij meer dan in staat om je te disciplineren op zodanige wijze dat je naar Hem terugkeert en je zonde achter je laat. Als je je leven oprecht aan Christus hebt aangeboden, heeft God je volledig veilig gesteld in Zijn liefde en genade.

De opstanding van Jezus uit de dood heeft diepgaande implicaties. Ten eerste verzekert het ons van het verleden, en bevestigt het dat wat Jezus aan het kruis volbracht effectief was. “De opstanding van Jezus is niet de omkering van een nederlaag, maar de verkondiging van een overwinning.” Ten tweede stelt het ons gerust over het heden. Jezus leeft, en Zijn kracht is met ons, en brengt leven in al zijn volheid. Ten slotte bevestigt het onze hoop voor de toekomst. Dit leven is niet het einde; er is leven na het graf. Geschiedenis is noch zinloos noch cyclisch, maar verloopt naar een glorieus hoogtepunt.

Op een dag zal Jezus terugkeren naar de aarde om een nieuwe hemel en aarde te vestigen (Openbaring 21:1). Dan zullen degenen die in Christus zijn, "voor eeuwig bij de Heer zijn" (1 Thessalonicenzen 4:17). Er zal geen gehuil meer zijn, want er zal geen pijn meer zijn. Er zal geen verleiding meer zijn, want er zal geen zonde meer zijn. Er zal geen lijden meer zijn en geen scheiding meer van geliefden. Dan zullen we Jezus van aangezicht tot aangezicht zien (1 Korintiërs 13:12). We zullen glorieuze en pijnloze opstandingslichamen krijgen (1 Korintiërs 15). God zal ons transformeren naar de morele gelijkenis van Jezus Christus (1 Johannes 3:2). De hemel zal een plaats van intense vreugde en genot zijn die voor altijd duurt. Sommigen hebben dit belachelijk gemaakt door te beweren dat het saai of vermoeiend zou zijn. De Schrift zegt echter: "Wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord, geen verstand heeft bedacht en wat in geen mensenhart is opgekomen heeft God bereid voor hen die Hem liefhebben" (1 Korintiërs 2:9, citerend uit Jesaja 64:4).

C.S. Lewis schetst een beeld van de hemel in één van de verhalen uit zijn boek, *Chronicles of Narnia*:

De termijn is voorbij; de feestdagen zijn begonnen. De droom is afgelopen: het is ochtend... hun hele leven in deze wereld... was alleen de cover en de titelpagina geweest: nu begonnen ze eindelijk aan Hoofdstuk Een van het Grote Verhaal dat niemand op aarde heeft gelezen: dat eindeloos doorgaat; waarin elk hoofdstuk beter is dan het vorige.

Het werk van Jezus

De tweede poot van het statief dat ons geloof ondersteunt, is het werk van Jezus. Hoewel het eeuwige leven gratis is, is het niet goedkoop. Het kostte Jezus Zijn leven. Als we dit geschenk willen ontvangen, moeten we bereid zijn om alles waarvan we weten dat het verkeerd is, de rug toe te keren. Dit zijn de dingen die ons schaden en tot de "dood" leiden (Rom. 6:23a). Je ervan afkeren is wat de Bijbel bekering noemt (letterlijk het veranderen van onze gedachten). We accepteren het geschenk door bekering en geloof.

Wat is geloof? John G. Paton (1824-1907), een Schot uit Dumfriesshire, reisde naar de Nieuwe Hebriden (een eilandengroep in de zuidwestelijke Stille Oceaan) om de boodschap van Jezus te delen met de stamleden. De eilandbewoners waren kannibalen en zijn leven was voortdurend in gevaar. Paton besloot het Evangelie van Johannes te vertalen, maar vond in hun taal geen woord voor "geloof" of "vertrouwen". Niemand vertrouwde iemand anders.

Uiteindelijk vond Paton het juiste woord waar hij naar op zoek was. Toen zijn inheemse bediende binnenkwam, tilde Paton beide voeten van de vloer, leunde achterover in zijn stoel en vroeg: "Wat doe ik nu?" Als antwoord gaf de dienaar een term die betekende: "Je hele gewicht er op leunen." Dit was de term die Paton ging gebruiken. Geloven is met je hele gewicht leunen op Jezus en wat Hij voor ons volbracht aan het kruis. Jezus droeg al onze zonden zelf. Deze offerdood van de Messias werd voorspeld in het Oude Testament, in het boek Jesaja. Meer dan vijfhonderd jaar voordat Christus op aarde rondliep, voorzag de profeet wat "de Lijdende Dienaar" voor ons zou doen en verklaarde:

Wij allen zijn als schapen afgedwaald, ieder van ons heeft een eigen weg gekozen; maar de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem [dat wil zeggen, Jezus] doen neerkomen (Jesaja 53:6).

Jesaja sprak Gods Woord en beweerde dat we allemaal gezondigd hebben zijn en afgedwaald. Hij stelt ook dat onze verkeerde daden een scheiding tussen ons en God creëren (Jesaja 59:2). Dit schuldgevoel is een reden waarom God ver weg kan lijken. Er zijn een barrières die ons verhinderen Zijn liefde te ervaren.

Aan de andere kant heeft Jezus nooit iets verkeerd gedaan. Hij leefde een perfect leven in verbondenheid met God, zonder enige barrière tussen Hem en Zijn Vader. Aan het kruis droeg God onze misdaden (onze ongerechtigheid) over op Jezus, zoals in de Schrift staat: "**de Heer heeft de ongerechtigheid van ons allen op Hem gelegd.**" Toen dat gebeurde en Jezus de pijn van afgescheidenheid van de Vader doormaakte, riep hij dan ook: "**Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?**" (Marcus 15:34). Op dat moment nam Christus de zonden van de wereld op Zich. Hij werd door God verlaten zodat wij nooit meer door God verlaten hoeven te zijn. Hij is voor ons het plaatsvervangende Lam van God, het zoenoffer dat onze zonden wegnam.

De plaatsvervangende dood van Christus maakte het mogelijk dat de barrière tussen God en ons werd verwijderd voor degenen die accepteren en ontvangen wat Jezus voor hen heeft gedaan. Als gevolg daarvan kunnen we verzekerd zijn van Gods vergeving. Onze schuld wordt opgeheven wanneer we geloven in en vertrouwen op Christus' plaatsvervangende werk aan het kruis. We kunnen erop vertrouwen dat we nooit veroordeeld zullen worden. Zoals Paulus het zegt: "**Daarom is er nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn**" (Romeinen 8:1). De Schrift, het Woord vertelt ons deze waarheden, en dit is de tweede reden waarom we er zeker van kunnen zijn dat we eeuwig leven hebben: Jezus betaalde onze schuld van zonde aan het kruis door voor ons te sterven.

De Heilige Geest geeft ons zekerheid en nieuwe relaties.

Naast de belofte van het Woord en veranderingen in ons karakter, zal er ook ontwikkeling zijn op het gebied van relaties, zowel met God als met anderen. We ontwikkelen een nieuwe liefde

voor God. Bijvoorbeeld, het horen van het woord "Jezus" zal een andere emotionele impact hebben. Voordat ik christen werd, zette ik de radio luisterde of televisie uit als iemand begon over Christus begon te praten. Na mijn bekering tot Christus zette ik het volume hoger omdat mijn houding ten opzichte van de Heer was veranderd. Deze interesse in alles wat christelijk is, liet me zien dat mijn hart was getransformeerd en vernieuwd.

We zullen merken dat onze houding ten opzichte van anderen ook verandert. Nieuwe christenen vertellen me vaak dat ze nu de gezichten van mensen op straat en in de bus opmerken. Voordat ze Christus ontmoetten, hadden ze weinig interesse in mensen die toevallig ook deelnamen aan het verkeer; nu maken ze zich zorgen om mensen die er vaak verdrietig en verloren uitzien. Eén van de belangrijkste verschillen in mijn vroege christelijke leven was mijn houding ten opzichte van andere christenen. In mijn tienerjaren was ik betrokken bij de drugscene, maar in mijn hart voelde ik me rusteloos en bang voor mijn toekomst. Tijdens een reis naar de VS hoorde ik het evangelie en wijdde ik mijn leven aan Christus; mij werd verteld dat ik lid moest worden van een kerk die de Bijbel als uitgangspunt nam. Ik vroeg me af of er zoiets bestond in mijn geboorteplaats met ongeveer 16.000 inwoners. Helaas waren er wat obstakels om lid te worden van een kerk in mijn geboorteplaats.

Toen ik ongeveer zestien jaar oud was, heb ik bij een kerk in het centrum hun kastje met daarin een door een licht beschenen bijbel bespoten met graffiti. De Bijbel bevatte een relevante passage voor mensen die in de buurt gingen winkelen. Ik gaf God de schuld van de dood van mijn moeder toen ik vijf was. God leidde mij naar dezelfde kerk waar ik als tiener iets had vernield. Er waren daar geen 'coole' hippie-achtige vrienden, maar toen ik ze leerde kennen, ontdekte ik dat het aardige mensen waren die hun hart voor me open stelden. Ze hadden geen lang haar zoals ik destijds, maar dezelfde Heilige Geest in mij was ook in hen, en we genoten er enorm van om samen over Jezus te praten. Ik begon inderdaad al snel een vriendschap met andere christenen te ervaren die zo diep was dat ik dat voorheen niet voor mogelijk had gehouden.

Naast de veranderingen die we in ons leven waarnemen, biedt de Heilige Geest ook een innerlijke ervaring van God. Hij wekt een diepe, persoonlijke overtuiging in ons dat we kinderen van God zijn.

Want u hebt niet een geest ontvangen die u opnieuw tot een slaaf van angst maakt, maar u hebt de Geest van het zoonschap ontvangen. En door Hem roepen wij: Abba, Vader. De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij Gods kinderen zijn (Romeinen 8:15, 16).

Deze ervaring van het intuïtief weten van dingen verschilt van persoon tot persoon. Sommigen zijn zich nauwelijks bewust van dit innerlijke getuigenis van de Geest, terwijl anderen zich scherp bewust zijn van de invloed van de Heilige Geest. Wanneer iemand zich overgeeft aan God, wordt dit getuigenis van de Geest sterker. Voor degenen die dat besef missen, is het niet zo dat ze de Heilige Geest niet bezitten, maar eerder dat de Heilige Geest geen volledige toegang heeft tot hun leven+ er hangt nog van alles voor. Hoe meer u zich onderdompelt in de beloften van Gods Woord, hoe sterker de liefdesrelatie zich zal manifesteren. Hoe meer u uzelf toevertrouwt aan Christus' handen, hoe groter het getuigenis van de Geest zal zijn.

Na mijn bekering tot Christus keerde ik terug uit Amerika naar de commerciële visserij, waar ik naast mijn vader op zijn boot werkte. Mijn hart stroomde over van de liefde van God en het besef van Zijn liefde voor mij. Het was zo sterk dat ik me door de Geest gedwongen voelde om mijn vader te vertellen dat ik van hem hield. Nu moet je de Britse psyche begrijpen, vooral in mijn familie. De woorden "ik hou van je" waren nooit uitgesproken in mijn familie, maar hier was ik, met het gevoel dat ik een cyclus moest doorbreken die misschien generaties lang had geduurd, een traditie waarin liefde nooit verbaal werd gedeeld. Trillend en stotterend zei ik tegen hem: "Ik hou echt van je, pap."

Daarna voelde het alsof ik iets in mezelf had overwonnen; ik had gesproken vanuit de diepten van mijn ware gevoelens. Hoewel ik niet de reactie kreeg die ik gehoopt had te krijgen van mijn vader, wist ik dat hij van me hield. Ik voelde me veilig en in vrede met die wetenschap. Ik begreep dat mijn Vader van me hield, en dat was wat er echt toe deed. Gods liefde voor ons is onveranderlijk - wat we ook doen, ik ben veilig in Zijn liefde, en dat zou jij ook moeten zijn. Dit besef van God dient als het getuigenis van Zijn Geest. Jij bent van Hem, en Hij is van jou - je kunt rust vinden in die zekerheid.

Carl Tuttle is een Amerikaanse dominee die uit een gebroken gezin kwam. Hij had een moeilijke jeugd waarin zijn vader hem mishandelde. Op een dag, nadat hij christen was geworden, wilde Carl horen wat God tegen hem te zeggen had, dus besloot hij naar het platteland te gaan, waar hij de hele dag ongestoord kon bidden. Hij kwam aan en begon te bidden. Maar na vijftien minuten voelde hij dat het nergens naartoe ging. Toen hij maar weer op huis aanging, voelde hij zich erg depressief en teleurgesteld. Toen hij naar boven ging om Zachary, zijn twee maanden oude baby, te zien, kwam Carl de kamer binnen en tilde hem op. Terwijl hij zijn zoon vasthield, voelde hij een overweldigende liefde in hem opkomen voor deze babyjongen, hij begon te huilen en tegen hem te praten. "Zachary," zei hij, "ik hou van je. Ik hou van je met heel mijn hart. Wat er ook gebeurt in dit leven, ik zal je nooit kwaad doen; ik zal je altijd beschermen. Ik zal altijd je vader zijn, ik zal altijd je vriend zijn, ik zal altijd voor je zorgen, ik zal je altijd koesteren, en ik zal dit doen, ongeacht welke zonden je begaat, ongeacht wat je doet, en of je je afkeert van God of van mij." Opeens voelde Carl zich alsof hijzelf in Gods armen werd genomen en dat God hetzelfde tegen hem zei: "Carl, je bent mijn zoon, en ik hou van je. Wat je ook doet, waar je ook gaat, ik zal altijd voor je zorgen; ik zal altijd voor je zorgen, en ik zal je altijd leiden."

Op deze manier bevestigde de Geest aan Carls geest dat hij een kind van God was (Romeinen 8:16). Deze innerlijke zekerheid van onze juiste relatie met God vertegenwoordigt de derde manier waarop we vertrouwen kunnen hebben in onze verbinding met Hem, wetende dat we vergeven zijn en eeuwig leven krijgen. We herkennen dit omdat de Geest van God tot ons getuigt, zowel objectief door een voortdurende transformatie in ons karakter en onze relaties, als subjectief door een diepe innerlijke overtuiging dat we kinderen van God zijn.

Veel van de gedachten van deze studie zijn afkomstig uit The Alpha Course van Nicky Gumbel. Ik zou zijn boek, Questions of Life, uitgegeven door Kingsway Publishers, aanbevelen.

Bewerkt door Keith Thomas

E-mail: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com

